

Het Mulier Instituut becijferde de schade van de coronacrisis voor de breedtesport op meer de 700 miljoen euro. Dat is nogal wat. Sportorganisaties lossen dit overwegend op door de reserves aan te spreken. Maar die reserves zijn natuurlijk niet eindeloos.

Een deel van deze reserves is hard nodig om de verduurzaming van sportaccommodaties mogelijk te maken. In de nulmeting energetische waarde van het sportvastgoed is door Mulier Instituut en CFP becijferd dat om te voldoen aan de doelstellingen van de Routekaart Verduurzaming Sport, er door sportaanbieders voor € 1,4 miljard moet worden geïnvesteerd in duurzaamheidsmaatregelen.

Om aan te zetten tot duurzaamheidsmaatregelen zijn subsidies beschikbaar voor sportverenigingen en -stichtingen, zoals de stimuleringsregeling bouw en onderhoud sportaccommodaties (BOSA). Binnen de BOSA gaat het in 2020 om een subsidie die 30 procent van de uitgaven aan duurzaamheidsmaatregelen vergoedt. Het overige deel dient te worden opgebracht door de sportvereniging. Dit brengt een lastige financieringsopgave met zich mee, ook met het oog op eerder onder-

zoek in 2019, waaruit bleek dat het gebrek aan financiën voor sportverenigingen de voornaamste belemmering vormt om niet (meer) te investeren in energiebesparende maatregelen en duurzame energieopwekking. De coronacrisis en de implicaties hiervan op de financiële huishouding van een sportvereniging, bemoeilijken deze financieringsopgave. Dit roept de vraag op, hoe sportverenigingen de verduurzaming van sportaccommodaties financieren nu de coronacrisis de reserves heeft doen afnemen?

Verenigingen geven weliswaar aan dat de coronacrisis maar beperkt gevolgen heeft voor uitgaven aan bouw en onderhoud van sportaccommodaties, maar het beeld op basis van aangevraagde subsidies binnen de BOSA is echt anders. Specifiek voor duurzaamheidsmaatregelen is er tot en met 11 november 2020 voor € 8,2 miljoen aan subsidie aangevraagd, overeenkomend met een beoogde investering in verduurzaming van € 27,3 miljoen. Dit is fors lager dan in 2019, toen € 35 miljoen aan subsidie is aangevraagd, overeenkomend met een beoogde investering in verduurzaming van € 100 miljoen. Natuurlijk is het jaar nog niet om en komen er ongetwijfeld

nog aanvragen binnen in de laatste weken van het jaar. Maar toch, het verschil is enorm.

De achtergrond voor het verschil tussen de jaren zit niet in een desinteresse voor dit onderwerp. Meer dan 1.000 verenigingen zijn een energiebegeleidingstraject gestart om inzicht te krijgen in welke maatregelen ze kunnen nemen en ook vele andere verenigingen hebben dit onderwerp op het netvlies. Het lijkt vooral te zitten in hoe tot uitvoering over kan worden gegaan (kennis en kunde) en hoe hier de financiën voor te verkrijgen zonder te diep in de reserves te tasten. Verenigingen weten immers ook dat als je te lang uit je reserves put, de man met de hamer op de loer ligt. De toekomstbestendigheid van de vereniging gaat logischerwijs boven duurzaamheidsmaatregelen.

Goede voorbeelden van financieel haalbare verduurzamingstrajecten bij sportverenigingen zijn daarom dringend gewenst om anderen te inspireren om op een verantwoorde wijze te verduurzamen. De wil tot verduurzamen lijkt er immers wel te zijn. Mocht jouw sportaccommodatie een inspiratiebron zijn voor anderen om iets met duurzaamheid te gaan doen, aarzel dan niet en deel dit via www.duurzame-sportsector.nl. ■

Remco Hoekman is directeur van het Mulier Instituut en verbonden aan de Radboud Universiteit Nijmegen. Meer weten? Stuur uw reactie of vraag naar R.hoekman@mulierinstituut.nl.

DE TOEKOMSTBESTENDIGHEID
VAN DE VERENIGING GAAT
LOGISCHERWIJS BOVEN
DUURZAAMHEIDSMATREGELEN